

INFORMATOR KLUBOWY

70. LAT KIK

OTWARCIE
PLEMION

NAGRODA PONTIFICI
DLA AGNIESZKI
KOSOWICZ

PREZENT DLA
SPOŁECZNOŚCI KIK

LISTOPAD

W tym Informatorze:

- 03 Nadchodzące wydarzenia
- 04 Klub wchodzi w 70 lecie istnienia
- 06 Prezent KIK dla Klubowiczów
- 07 Pomysły urodzinowe
- 07 Strategia i finanse
- 08 69. urodziny Klubu - relacja
- 09 Bierzmowanie w św. Marcinie
- 10 Ogłoszenia Sekcji Rodzin
- 11 Otwarcie Plemion
- 12 Drum Bun i Czajnik
- 13 4 lata Punktu Interwencji Kryzysowej
- 14 Okiem Skarbnika
- 15 Laudacja Zbigniewa Nosowskiego
- 18 Przemówienie Agnieszki Kosowicz
- 19 Ukraińska Akcja
- 20 List do Klubu od ZNAK-u
- 21 Kongres Katoliczek i Katolików
- 22 Jan Turnaua - pożegnanie

Nadchodzące wydarzenia

listopad 2025

[Dodaj do kalendarza Google](#)

5.11 Czajnik Msza za wychowawców SR i PR

Spotkanie czajnika dedykowane wychowawcom Sekcji Rodzin i Przymierza Rodzin

13.11 19.00 Spotkanie Fermentu

Spotkanie z seksuologką Dominiką Sosińską-Sygutowską, na którym przerabiamy tematy związane z seksualnością. Spotkanie odbędzie się w siedzibie KIK. Zapraszamy post-studentów!

15.11 17:00 Walbunbal na Freta

Drum Bun zaprasza całą młodzież i studentów klubowych na Walbunbal: wybór nowego Robura (zarządu) połączony z balem!

16.11 9-15:00 Walne zebranie Sekcji Rodzin

Wyborcze, Walne zebranie całej Sekcji Rodzin podczas którego wybierzemy nowy Zarząd.
O 12:00 Msza św.

21-23.11 Rekolekcje Krzyżowe

Rekolekcje, po których pełnoletnia młodzież Sekcji Rodzin przyjmie Krzyże SR KIK.

23.11 17:00 Msza klubowa w św. Marcinie

Msza całej społeczności klubowej, w trakcie której uczestnicy rekolekcji przyjmą Krzyże.

22-23.11 Forum Obecni w Kościele

Wydarzenie organizowane przez Kongres Katoliczek i Katolików w Łodzi. Wystąpią Kuba Kiersnowski z KIK oraz Antonina Michałowska ze SzkoUA.

26.11 19:00 Sekrety Finansów KIK

Spotkanie na temat sytuacji finansowej Klubu oraz obserwacji poprowadzi Marcin Żółtek. Więcej szczegółów na str. 8.

30.11 Spotkanie Imbryka

Spotkanie Duszpasterstwa Imbryk (licealiści).
Miejsce: Kościół św. Marcina

30.11 -2.12 Rekolekcje Adwentowe w św. Marcinie

Od niedzieli do wtorku rekolekcje głosić będzie o. Janusz Pyda OP

5.12 7:00 Roraty czajnikowe w św. Marcinie

W każdy piątek Adwentu duszpasterstwo Czajnik zaprasza na Mszę roratnią, a po niej na śniadanie.

6.12 10-14:00 Adwentowy dzień skupienia dla rodziców w Łaskach

Zapraszamy wszystkich Rodziców na Dzień Skupienia, który poprowadzi ks. Jan Wojciechowski.

7.12 12:30 Giełda narciarska na Freta

Zapraszamy do siedziby KIKu na tradycyjną Giełdę Narciarską, podczas której będziemy się wymieniać/handlować sprzętem zimowym.

Dzień Niepodległości
11 listopada

Klub wchodzi w 70-lecie istnienia

Szanowne Klubowiczki, Szanowni Klubowicze!

Wkraczamy w rok niezwykły. Czasy są niełatwe, ale niezwykli są ludzie, którzy tworzą szerokie środowisko KIK. Każdy z nas jest inny – jak różne są statki pływające po morzach świata: są żaglowce, promy, holowniki, żagłówki i transportowce. Każdy ma swoją rolę i zadanie, wspólnie jednak tworzymy piękną, spójną armadę ludzi – wspólnotę, która płynie w nieznaną z poczuciem bezpieczeństwa, wierności wartościom i z nadzieją na jutro.

Rok jubileuszowy, który właśnie rozpoczynamy, przypada na czas szczególny. Mam głębokie poczucie, że nasza okrągła rocznica przypada na moment, w którym doświadczamy istotnych przemian świata. Papież Franciszek mawiał, że żyjemy nie w epoce zmian, lecz w zmianie epoki. Widzimy to każdego dnia: za naszą wschodnią granicą wciąż toczy się tragiczna wojna, w bardzo wielu innych miejscach świata toczą się inne krwawe wojny, w których cierpią niewinni ludzie w tym dziesiątki tysięcy dzieci. Zmieniają się struktury społeczne, relacje międzyludzkie, sposób komunikacji. Na nasze postrzeganie świata i wzajemne relacje oddziałuje nieustający rozwój technologiczny, który nie ma sobie podobnego w żadnej wcześniejszej epoce. Technologie, które niebywale nas zbliżyły jednocześnie dramatycznie oddalają nas od siebie. Na naszych oczach przekształca się klimat i środowisko, a wraz z tym nasze codzienne otoczenie. Świat, w którym żyjemy jest coraz bardziej złożony i wymagający. Z troską myślimy o przyszłości – o tym, jaką rzeczywistość zostawimy naszym dzieciom. W takich czasach warto na nowo postawić sobie pytanie: **jakie jest nasze zadanie jako wspólnoty?**

Jakie zadanie stoi przed Klubem Inteligencji Katolickiej – miejscem spotkania ludzi, których łączą wspólne wartości, wiara, refleksja i odpowiedzialność? To pytanie stawialiśmy sobie także przed rokiem, podczas KIK-owskiej Sankofy, wspólnej próby odczytania, jaki KIK chcemy budować. Odpowiedzi, które wtedy padły, były niezwykle poruszające. Powiedzieliście, że chcecie, aby Klub – w pewnym sensie – pozostał taki jak zawsze.

Żeby był wspólnotą ludzi różnorodnych, którzy potrafią się różnić, czasem spierać, ale których łączy przyjaźń, wzajemny szacunek i troska o drugiego człowieka. Żeby był wspólnotą, która czerpie swoją siłę z Ewangelii, odczytywanej wciąż na nowo wobec wyzwań dzisiejszego świata. I by był wspólnotą, która nie jest obojętna – która zadaje pytania, reaguje, „wtrąca się” w sprawy publiczne i szuka dobra wspólnego.

To paradoks – zachować stałość w zmieniającym się świecie. A jednak to właśnie jest istotą KIK-u: tworzenie intelektualnych, społecznych i praktycznych warunków do rozmowy, współpracy i wspólnego działania w odpowiedzi na zmieniającą się rzeczywistość.

Aby to było możliwe, musimy wzmacniać naszą wspólnotę. Musimy się spotykać, rozmawiać, modlić, dzielić czas i doświadczenia. Musimy się poznawać i wspierać – czy to grając razem w FabExa i frisbee, dyskutując o pojęciu duszy podczas spotkań Fermentu, przygotowując obozy Sekcji Rodzin i Santa Marii, czy celebrując piękną liturgię świętomarcińską. Starsi z nas niech nie ustają we wspieraniu młodych KIK-owców na ich drogach i ścieżkach, a młodszy z nas – pomagajcie nam, prosimy, rozumieć wyzwania i dylematy waszego pokolenia. Wzajemna troska jest bowiem sercem naszej wspólnoty.

Na początku roku jubileuszowego chcę z całego serca podziękować wszystkim, którzy nasz Klub tworzyli i tworzą od tych już 69 lat. Dziękuję matkom i ojcom założycielom, wszystkim, którzy w różnych momentach historii byli zaangażowani w życie KIK-u, i całym pokoleniom KIK-owców, które budowały to środowisko. Dziękuję również dzisiejszej społeczności KIK – wszystkim, którzy na co dzień podejmują odpowiedzialność za różne obszary naszej działalności. Czy wiecie, że każdego dnia, niosąc na swoich barkach konkretną odpowiedzialność, w działania Klubu angażuje się około 200 wolontariuszy – wychowawców, członków zespołów, koordynatorów, członków zarządów i komisji; a w innej perspektywie, w różnych wymiarach czasowych, 41 osób pracuje zawodowo dla dobra wspólnoty KIK. Wszystkim Wam – z głębi serca dziękuję.

Jakub Kiersnowski

Przemówienie wygłoszone 25 października na 69. urodzinach Klubu

KaWA - Karta Wspólnotowych Aktywności.

Wraz z wejściem w obchody 70-lecia istnienia KIK-u, postanowiliśmy podarować Wam prezent! Jeden z kilku, których możecie oczekiwać w roku jubileuszowym.

Czym jest KaWA? To fizyczna, imienna karta klubowa oraz dedykowany program zniżek. Klubowicze mogą z nich skorzystać w zaprzyjaźnionych firmach i instytucjach, prowadzonych również przez osoby związane z Klubem. **Bardzo dziękujemy tym, którzy zgodzili się wziąć udział w programie!**

Karta KaWA będzie funkcjonować przynajmniej przez rok, a potem nastąpi jej ewaluacja, a co będzie dalej? Zobaczymy.

Regulamin karty i opis zniżek można znaleźć [TUTAJ](#).

Zapraszamy do Klubu po odbiór KaWY (i na smaczną kawę). Kartę można odebrać podczas wydarzeń urodzinowych lub zgłaszając się do biura KIK.

Jeśli są wśród Was chętni, by dołączyć do programu ze swoją działalnością, serdecznie zapraszamy! Zgłoszenia przyjmuje i w wszystkich informacji udziela Olga Pawińska (olga.pawinska@kik.waw.pl)

Partnerzy programu Kart Wspólnotowych Aktywności

Bardzo dziękujemy wszystkim członkom klubowej społeczności, którzy zechcieli się podzielić swoimi pasjami i prowadzonymi przez siebie niezwykłymi miejscami i przedsięwzięciami tworząc specjalne urodzinowe zniżki dla wszystkich KIK-owców! Pełna lista jest [TUTAJ](#).

Dołącz do roku jubileuszowego!

Jak powinien wyglądać jubileuszowy rok istnienia naszego Klubu? Najlepiej tak jak sam Klub - kreatywnie, nieszablonowo, wspólnotowo, z troską o innych, z fantazją!

Zapraszamy do zgłaszania swoich pomysłów na uczczenie jubileuszowego 70-tego roku istnienia naszego Klubu. Może to być organizacja spotkania, imponujący wyczyn, czy osobiste zaangażowanie na rzecz potrzebujących. Można też dołączyć do grona partnerów wspierających karty KaWa. Zarówno dobre pomysły jak i gotowość ich realizacji można zgłaszać przez cały rok na adres urodziny@kik.waw.pl.

A jeżeli brakuje Wam pomysłów możecie skorzystać z automatycznego generatora doskonałych pomysłów:

[Generator pomysłów](#)

Strategia KIK

Zarząd przyjął dokument strategiczny określający cele Klubu na kolejne lata. Jak wygląda i kiedy będzie można się z nim zapoznać?

Zacznijmy od początku. W ubiegłym roku odbyło się duże spotkanie członków społeczności KIK - Sankofa - na którym staraliśmy się zbudować wspólne marzenie o KIK-u w przyszłości. Pogłębioną refleksję na ten temat podjął też Zarząd KIK. Wnioski z obu procesów były materiałem źródłowym do stworzenia dokumentu strategicznego określającego cele Klubu na najbliższe 5 lat.

Dokument będzie aktualizowany każdego roku i będzie podstawą układanych planów rocznych tworzonych przez zespół pracowników KIK.

Strategię rozwoju KIK-u zaprezentujemy wszystkim w grudniu, dokładny termin zostanie podany w grudniowym Informatorze.

Jan Murawski, Sekretarz

Wylosuj swoje zadanie

Wybierz losowe zadanie dla społeczności KIK

Kliknij przycisk, aby wylosować zadanie!

Losuj zadanie

Sekrety Finansów Klubu

Dobiega końca rok 2025, bardzo trudny pod względem finansowym dla Klubu. Jak pokazywaliśmy w sprawozdaniu rocznym, wycofanie środków pomocowych przez USA wyzwoliło ciąg zjawisk, które położyły się cieniem na polskich organizacjach pozarządowych.

Jak wygląda sytuacja Klubu w ostatnim kwartale? Jak poradziliśmy sobie z wyzwaniami finansowymi? Jak w ogóle wyglądają finanse KIK? Czy jesteśmy biedną czy bogatą organizacją? I czy musimy zawsze być skazani na efekty decyzji polityków z drugiego końca globu?

Na te i inne pytania odpowie Skarbnik KIK, Marcin Żółtek na spotkaniu **w środę 26 listopada o godzinie 19:00 w siedzibie KIK**. Odsyłamy też do krótkiego tekstu Marcina "Okiem Skarbnika" (s. 15).

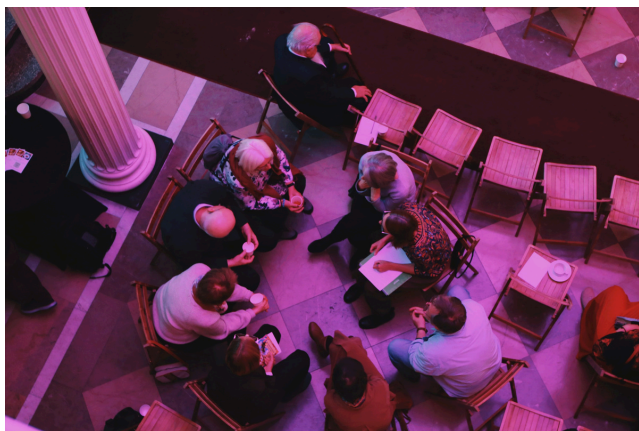
Marcin Żółtek, Skarbnik

69. urodziny Klubu - relacja

25 października cała społeczność Klubowa spotkała się w Domu Polonii, aby świętować 69. urodziny KIK-u i wziąć udział we wręczeniu 20. nagrody Pontifici.

Najpierw wzięliśmy udział w warsztatach dotyczących depolaryzacji społecznej poprowadzone przez psycholożkę i psychoterapeutkę Ewę Kledyńską z pomocą Kuby Wygnańskiego. Był to ciekawy czas dyskusji w mniejszych grupkach, zastanawiania się nad tym, co nas dzieli i jak możemy działać ponad tymi różnicami. Cenne było to, że każda z grup prezentowała pełen przekrój pokoleniowy, od wychowawców, przez rodziców, po klubowych seniorów.

Kolejnym ważnym punktem programu było wręczenie nagrody Pontifici dla Agnieszki Kosowicz (więcej na ten temat na stronach 12-15). Gratulujemy Agnieszce i życzymy odwagi i dużo sił na dalszą pracę!

Miłą dla nas wszystkich niespodzianką było wręczenie prezentów urodzinowych - Kart Klubowej Aktywności (patrz. str. 20)!

To jednak, co najcenniejsze na takim spotkaniu, to możliwość spotkania przyjaciół z tak różnych kontekstów kik-owskich, zarówno tych dobrze znanych, z którymi widzimy się niemal codziennie, jak i tych niewidzianych kilka lat. **Tyle uśmiechów, życzeń i radości ze spotkań i życliwych rozmów.** Takie spotkania w szerokim, klubowym gronie mają niesamowitą siłę i moc. Mamy nadzieję na więcej takich okazji przy 70 roku istnienia Klubu.

Relacja jednego z uczestnika spotkania, który napisał do nas po urodzinach, dziękujemy za tak miłe słowa:

“Dotychczas mój kontakt z KIK był jedynie poprzez kilku znajomych, którzy działają w waszym klubie. I po raz pierwszy w sobotę zobaczyłem KIKowskich ludzi w większym zespole.

Podczas sobotniego wydarzenia zwrócił moją uwagę przekrój wiekowy uczestników, pewno głównie członków Klubu: od seniorów, poprzez osoby w średnim wieku po młodzież. I szczególnie widok tak wielu młodych na tym wydarzeniu, sposób w jaki się witają przyjaźnie, jak się zachowują i jak aktywnie biorą udział w różnych pracach podczas spotkania zrobił na mnie duże wrażenie. Świetne świadectwo dla wspólnoty KIK.”

Wielkie podziękowania dla **Olgi Pawińskiej**, która przygotowała całe obchody, dbając o każdy szczegół!

Bierzmowanie w św. Marcynie

W środę 29.10.2025 w Kościele św. Marcina 47 kandydatów, większości członków grup Sekcji Rodzin przyjęła sakrament bierzmowania z rąk ks. Arcybiskupa Adriana Galbasa.

Tym samym dobiegła końca zasadnicza faza kursu, który rozpoczął się w październiku ubiegłego roku. Młodzież spotykała się co tydzień realizując program podzielony na 8 bloków tematycznych. Każdy blok rozpoczynał się od grupki dyskusyjnej, w której uczestnicy, pod opieką animatora, próbowali określić swoje stanowisko wobec różnych zagadnień wiary. Tydzień później słuchali konferencji ks. Jana na ten sam temat. Następnie każda grupka była zaproszona na kolację i rozmowę do rodziny animatorskiej.

Blok tematyczny kończyło spotkanie modlitewne w kościele św. Marcina. Ważnym elementem kursu był **weekendowy wyjazd rekolekcyjny**, podczas którego kandydaci wsłuchiwali się w to, co Pismo Święte mówi o obietnicy nowego życia w Duchu Świętym. Mieli też możliwość poprosić o modlitwę wstawienniczą. Blisko połowa uczestników wybrała się także **w wakacje z ks. Janem do Taizé** na tygodniowy wyjazd formacyjny oferowany przez wspólnotę braci. Bezpośrednim przygotowaniem do przyjęcia sakramentu bierzmowania była indywidualna rozmowa kandydatów z ks. Janem, podczas której uczestnicy kursu zaproszeni byli do podjęcia próby diagnozy aktualnego stanu swojej wiary oraz zastanowienia się, co mogą zrobić, aby pójść krok głębiej. W ten sposób każdy z młodych ludzi podjął jakieś drobne zobowiązanie jako wyraz wzięcia odpowiedzialności za swoją relację z Bogiem.

Wagę tej osobistej decyzji podkreślił ks. Arcybiskup w swojej homilii. W starożytności miasta były otoczone murami. Do miasta dostać się można było za dnia szeroką bramą, a po zmroku wąskim przejściem, przez które wejść można było tylko pojedynczo, nie grupą.

Do tej sytuacji nawiązywał Jezus porównując wiarę do przeciskania się przez ciasną bramę.

Szczególnie poruszający był moment, gdy świeżo bierzmowani weszli do prezbiterium i wraz z chórem rodziców zaśpiewali hymn do miłości. Po błogosławieństwie bierzmowani, rodziny i przyjaciele spędzili jeszcze dłuższy czas na agapie w korytarzu klasztornym.

Na tym jednak kurs do bierzmowania się nie kończy. Przed młodymi ostatnia faza kursu, a więc okres realizacji powziętych postanowień, zakończony ewaluacją podjętych działań podczas rozmowy z duszpasterzem, kończącej kurs. Ogarnijmy młodych naszą modlitwą w tym czasie.

Zapisy na kolejną edycję ruszą pewnie w czerwcu. Gdyby zaś jakieś małżeństwo chciało wziąć udział w przygodzie towarzyszenia kandydatów w ich przygotowaniu i przyjąć ich raz na miesiąc do siebie na rozmowie i kolacji – odzywajcie się do Maćka Siciarka. **Wszystkim animatorom, rodzinom, księdzu Janowi oraz rodzicom, którzy włączyli się w przygotowanie uroczystości serdecznie dziękujemy!!!!**

Ogłoszenia Sekcji Rodzin

WALNE ZEBRANIE SEKCJI RODZIN

W niedzielę 16 listopada wszystkich członków Sekcji Rodzin prosimy o udział w Walnym Zebraniu, podczas którego wysłuchamy sprawozdania z działalności SR przez ostatnie dwa lata i **wyberzemy nowy Zarząd Sekcji**. Zebranie rozpoczniemy o godz. 9:30, a o godz. 12:00 ks. Jan Wojciechowski odprawi dla nas Mszę Św. Zakończenie Zebrania przewidujemy na godz. 15:00. Uczestnictwo w Walnym Zebraniu jest prawem i obowiązkiem każdego członka. Wasz głos jest ważny i istotny, a udział w Walnym Zebraniu jest przejawem zaangażowania w Sekcję!

DZIEŃ SKUPIENIA W LASKACH

6 grudnia, zapraszamy wszystkich Rodziców na Adwentowy Dzień Skupienia do Lasek w godz. 10.00-14.00, który poprowadzi dla nas ks. Jan Wojciechowski. Podczas przerwy będzie możliwość zjedzenia obiadu u sióstr. Prosimy **zapisywać się poprzez formularz:** <https://forms.gle/3FdrvP3fMUdVgmiL8>

GIEŁDA NARCIARSKA 7 XII o 12:30

„Przybywajcie dowolną techniką – alpejską, klasyczną albo łyżwą! Zabierzcie ze sobą wszystko, co może przydać się do uprawiania sportów zimowych: narty, biegówki, snowboardy, łyżwy, buty, kijki, gogle, kaski... Będzie można kupić, sprzedać albo wymienić siętym, co potrzebne, a do tego spotkać dawno nie widzianych znajomych!”

Dogonowie po 5 latach

W pierwszy weekend października odbyło się pięciolecie Dogonów.

W nocy z piątku na sobotę był bieg nocny w konwencji straszne urodziny. W straszaniu dzieci pomogła piątka pomocników. Kadra była przebrana była za klaunów, a dzieci w lesie miały podążać za dźwiękiem usłyszonym wcześniej podczas jazdy samochodem. Bieg nocny skończył się zaśpiewaniem sto lat i zjedzeniem tortu.

W sobotę przed obiadem graliśmy w grę terenową, w której głównym zadaniem było zaplątanie 300 metrowego sznurka wokół największej liczby drzew i dotarcie do punktu końcowego.

Zwieńczeniem gry było odnalezienie bluzy grupowej, w którą ubrany był strach na wróble. Bluzy zostały zaprojektowane specjalnie na tę okazję przez Polę Komosę z kadry Dogonów.

Po obiedzie była część wspominkowa. Odbył się quiz ze zgadywaniem kto co kiedyś powiedział lub zrobił oraz odgadywaniem właściciela oczu. **Dzieci zrobiły nam prezenty**, każdy z kadry dostał personalizowane pudełko a w nim koszulkę z ręcznie szytą literką z filcu i obrazkiem. Litery układały się w napis *DOGONI. Oprócz tego dostaliśmy puzzle ze zdjęciem i piosenkę ze zwrotką o każdej osobie z kadry. Przy ognisku wspominaliśmy pierwsze wrażenia grupowe, najlepsze momenty i przypałowowe sytuacje. W niedzielę licznie przyjechali rodzice a ksiądz Jan odprawił Mszę polową. Wspólnie piknikowaliśmy, grillowaliśmy i zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie.

Plemiona wystartowały

**Dwudziestu ośmiu kadrowiczów,
prawie osiemdziesiątka dzieci,
prawie stu pięćdziesięciu rodziców,
w pięciu plemionach,
i czwórka starszyny!**

Tyle liczy tegoroczna społeczność plemienna dzięki którym już drugi rok odrodzonych plemion ruszył pełną parą! W składach większych niż w zeszłym roku, **Kakariki, Irbisy, Serwale, Langury i Tamaryny** dzielnie uczestniczą w grach przez kadre skrzętnie przygotowanych. A właśnie, kadry! Już jesteśmy po pierwszym z wielu szkoleń (wszak cech wychowawczy szlifować zawsze należy), które było przez Magdę Siciarek i Bedzię Wicher. Jak wiadomo najlepsza nauka jest przez praktykę, więc kadry na szkoleniu, sprawdzając leśne idee w praktyce, miały nie mniejszą radochę niż dzieci na spotkaniach;) A jak dzieci bawią się na spotkaniach? Na to pytanie zdjęcia odpowiedzą w więcej niż tysiącu słowach.

Hunzowie zamknięci? Na nowo otwarci

“Pogłoski o naszym ostatecznym zamknięciu są mocno przesadzone.”

Na początku października grupa Hunzów wyjechała na swój osiemnasty biwak, podczas którego zakończyła działalność — choć tylko oficjalnie, bo sami Hunzowie wolą nazywać ten moment nowym otwarciem.

Świętowaliśmy hucznie w gronie 31 dorosłych już dzieciaków, 6 kadry oraz wielu rodziców. Zrobiliśmy sitodrukowe nadruki na nowych bluzach, oglądaliśmy pamiątki z całej historii naszej grupy, zorganizowaliśmy grupowy teleturniej i Familiadę.

Podczas biegu nocnego kadra otrzymała nowe imiona obrzędowe i dotarła wreszcie nad wymarzoną rzekę Hunza. Wspólne picie obrzędowego napoju, Hunziru, przerodziło się w szczerą, wzruszającą i pełną wdzięczności rozmowę o naszej grupie. Do późnej nocy śpiewaliśmy przy kilku gitarach — to była prawdziwa moc! Następnego ranka odwiedzili nas rodzice Hunzów, którzy przywieźli mnóstwo pyszności.

Długo rozmawialiśmy, oglądając zdjęcia z obozów i spotkań i dzieląc się wspomnieniami.

Na zakończenie zebraliśmy pomysły na miejsce kolejnego obozu, którego już nie możemy się doczekać!

Walbunbal 15 XI

Hej hej,

Zbliża się pora na walne zebranie Drum Buna. Wybierzemy nowy skład zarządu na przyszły rok. Tym samym kończymy nasze roburowanie i zapraszamy was z tej okazji na bibę. Szykujemy też niespodziankę, o której więcej informacji wkrótce, obserwujcie wydarzenie;)

Plan Walbuna:

17:00 - witamy przybyłych, rozgośćcie się
17:30-19:00 - walne (podsumowanie roku i plany na przyszły, podziękowania, wybór nowego Robura)
19:00-22:00 świętujemy, tańczymy!
Przybywajcie licznie!
Hania, Pola, Jerzy, Staś i Szymon

Spotkania Czajnika

Spotkania Czajnika trwają w nowym, szybszym rytmie.

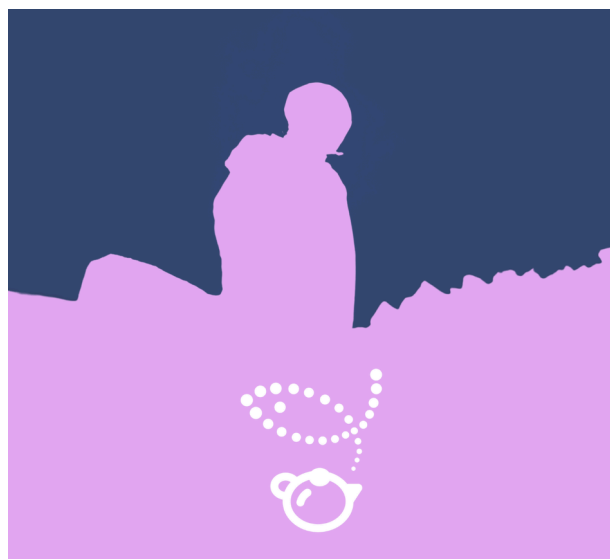
Pierwsza środa miesiąca Msza dla wychowawców Sekcji Rodzin i Przymierza Rodzin - jest to świetna okazja do integracji i rozmów w luźniejszej atmosferze.

Druga środa to cykl "Droga ucznia", podczas którego medytujemy fragmenty z Ewangelii św. Mateusza, a po czasie modlitwy dzielimy się w mniejszych grupkach swoimi myślami. Trzecia środa, to spotkanie z gościem. W październiku był to ks. Andrzej Persidok, który opowiadał nam o tym, czy i w jakim stopniu wiara jest rzeczą rozumu, a w jakim uczuć. W czwarte środy zapraszamy do dołączenia na spotkanie Taizé w św. Marcinie.

W Adwencie (od 5 grudnia) zachęcamy do dołączenia do piątkowych rorat o 7:00, a po nich na śniadanie.

Spotkania Czajnika przeznaczone są dla **studentów i pełnoletnich wychowawców Sekcji Rodzin i Przymierza Rodzin**. Zachęcamy do przyścia wszystkich, którzy szukają bezpiecznego miejsca przeżywania, czy odkrywania swojej wiary w znajomej atmosferze.

Środa: 18:30 próba śpiewu, 19:30 Msza św., po której spotkanie.

4 lata istnienia Punktu Interwencji Kryzysowej

W październiku, a dokładnie 15 października 2021 roku otworzyliśmy Punkt Interwencji Kryzysowej KIK na Podlasiu.

Już następnego dnia po oficjalnym otwarciu nasze wolontariuszki i nasi wolontariusze wyszli do lasu na pierwsze wezwanie. Te działania w ramach Grupa Granica trwają do dzisiaj.

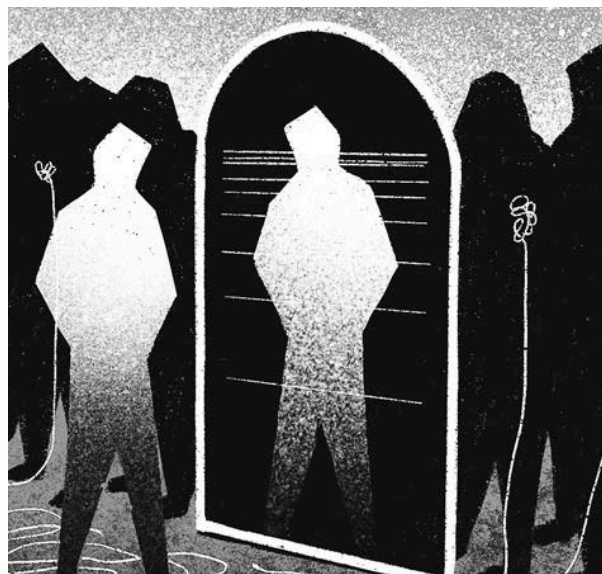
Choć obecnie wspieramy osoby w drodze z innego miejsca (mamy dom na Podlasiu, na który fundusze zebrała nasza społeczność w 2023 roku), charakter działań zasadniczo nie uległ zmianie: wciąż potrzebne są głównie ciepłe posiłki, suche ubrania, woda, nierzadko również - pomoc przedmedyczna. Bardzo ważna, choć często niewyraźna wprost potrzeba, to kilka dobrych, ciepłych słów - wsparcie psychologiczne, życzliwy uśmiech i modlitwa.

Kultura skrajnego indywidualizmu - Kontakt

O napięciu między współczesną indywidualistyczną kulturą i wspólnotowym przeżywaniem świata, która daje poczucie przynależności i spełnienia piszemy w najnowszej odsłonie internetowej Kontaktu.

Zastanawiamy się w niej między innymi nad kulturą terapeutyczną, systemowymi uwarunkowaniami obecnego stanu rzeczy, kontekstem sztucznej inteligencji, oraz religią, historią i miejską przestrzenią odpowiadającymi (lub nie) na nasze potrzeby bycia w grupie. Odpowiadają: Cveta Dimitrova, Jacek Mańko, Zofia Mikow, Łukasz Kożuchowski, Agnieszka Krzyżak-Pitura, Angelika Szelągowska-Mironiuk. Czytajcie **TUTAJ**.

Zmiany na Freta

Dzięki otrzymanemu od Miasta Stołecznego Warszawy finansowaniu, wprowadziliśmy już kilka istotnych z perspektywy pracowników KIK, a także i bywalców siedziby udogodnień. Już teraz na wejściu do Klubu zobaczycie m.in. budkę, z której zapewne nieraz będziemy do Was dzwonić. W dużej sali pojawiły się też przegrody akustyczne – dzięki nim pracownicy i zespoły projektowe lub kadrowe mogą pracować w ciszy i skupieniu.

projekt finansuje
miasto stołeczne
Warszawa

Okiem Skarbnika: Budżet KIK

Praca wychowawcza Sekcji Rodzin, działania przy granicy białoruskiej, rekolekcje w Laskach - wszystkie działania KIK wymagają pieniędzy. Skąd pochodzą? Jaka jest struktura budżetu?

KIK to sekcje, spotkania i inicjatywy misyjne. To również zaplecze organizacyjne – biuro, księgowość i kadry, administracja – bez których realizacja jakichkolwiek klubowych działań nie byłaby możliwa. Jako Skarbnik Klubu chciałbym przybliżyć jeden z mniej widocznych, ale kluczowych obszarów jego funkcjonowania – finanse.

Najważniejszym źródłem dochodów KIK jest udział w spółce Krakowiaków Nieruchomości Sp. z o.o., właściciela hal magazynowych przy ulicy Krakowiaków. Klub jest jednym ze współników spółki, a zyski z najmu nieruchomości trafiają do nas w formie dywidendy. Wśród najemców są m.in. sklep z częściami komputerowymi, ścianka wspinaczkowa oraz skatepark z restauracją. Dochody z tego źródła są dla Klubu kluczowe – zarówno ze względu na ich wysokość, jak i przewidywalność, która umożliwia planowanie wydatków i przygotowanie stabilnego budżetu.

Kolejnym filarem przychodów są składki członkowskie. Choć ich wysokość jest znacznie mniejsza niż wpływy z Krakowiaków, stanowią one ważny element finansowej niezależności Klubu. Ważnym elementem opłacania składek, jest ich symboliczny wymiar. To wyraz świadomej przynależności do Klubu oraz poczuwania się do odpowiedzialności za jego funkcjonowanie.

Istotne są także darowizny kierowane na poszczególne sekcje, w tym przede wszystkim na Santa Marię i Sekcję Rodzin. Dzięki dużemu zaangażowaniu zarządów (szczególnie podziękowania dla Zarządu SR) środki te niemal w pełni pokrywają koszty działalności sekcji. 10 procent z wpłat na wszystkie sekcje trafia do centralnego budżetu Klubu, pomagając w finansowaniu kosztów utrzymania siedziby, sekretariatu i księgowości.

Znaczącym elementem budżetu są również granty i darowizny celowe. Ich pozyskiwanie wymaga systematycznej pracy: wyszukiwania źródeł finansowania, przygotowywania wniosków i raportowania projektów. Staramy się w tych budżetach uwzględniać środki na koszty administracyjne, jednak nie zawsze jest to w wystarczającym stopniu akceptowane przez grantodawców.

Świadomość, że realizacja projektów wymaga także znacznych (i wciąż rosnących) nakładów na finansowania zaplecza organizacyjnego, dopiero stopniowo dojrzewa wśród grantodawców.

Uzupełnieniem przychodów są środki pochodzące z 1,5% podatku dochodowego przekazywanego przez osoby wspierające Klub. Część tych środków przeznaczana jest, zgodnie z deklaracjami, na konkretne cele (np. Sekcję Rodzin lub działania na granicy), pozostała część zasila ogólny budżet Klubu.

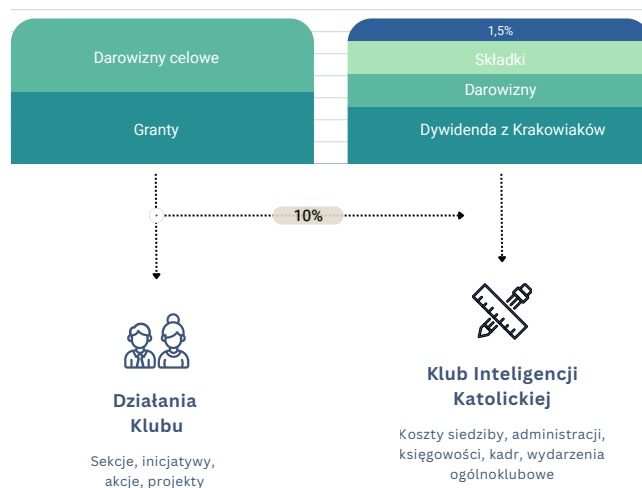
W kolejnych numerach informatora przedstawię więcej informacji o strukturze naszych przychodów i wydatków. Będzie między innymi o składkach. Ile udaje się nam się uzyskać i jakie działania podejmujemy, żeby ten proces poprawić.

W razie pytań lub chęci poznania szczegółów finansowych zapraszam do kontaktu: marcin.zoltek@kik.waw.pl.

Z serdecznymi pozdrowieniami,

Marcin Żółtek

Skarbnik Klubu Inteligencji Katolickiej

Agnieszka Kosowicz, Pontifex 2025

Laudacja Zbigniewa Nosowskiego

Nie jest łatwo być Agnieszką Kosowicz.

Niby jest miło, bo zapraszają ją tu i tam, słuchają, oklaskują, czasem wyróżniają... Tu przyznają jej nagrodę w Klubie Inteligencji Katolickiej. Dopiero co jako prezeska fundacji Polskie Forum Migracyjne Agnieszka Kosowicz była też nominowana do Nagrody Wolności Słowa – za wieloletnią pracę na rzecz praw człowieka i godności migrantów oraz uchodźców w Polsce, a także za budowanie społecznej wrażliwości na prawa słabszych. Można by spocząć na laurach i się relaksować...

Ale zaraz zza węgła wygląda inna strona rzeczywistości. Trzeba iść na dyskusję o Pakcie Migracyjnym, a potem gorzko pisać: „Pakt wydawał się okropny, rygorystyczny, mało wrażliwy na ludzką krzywdę, nieczuły na potrzeby dzieci, kobiet, osób z doświadczeniem tortur. Byłam mocno sceptyczna wobec Paktu – ale nie sądziłam wcześniej, że dyskurs może być znacznie gorszy. Wrogowie Paktu w Polsce zawiesili prawo do azylu w Polsce w styczniu tego roku, a potem otworzyli drogę do deportacji osób do krajów, w których jest niebezpiecznie: Afganistanu, Syrii, Jemenu, gdzie trwa wojna. Inni wrogowie Paktu piszą już polityki antymigracyjne dla Polski – mimo że migracja jest powodem ekonomicznego sukcesu Polski, a brak migracji spowodowałaby zapaść gospodarczą.

Wrogowie Paktu w Europie zamierzają zrewidować Europejską Konwencję Praw Człowieka. Nie chcą, żeby Konwencja przeszkadzała w deportacjach migrantów, krótko mówiąc.

Weź, człowieku, w tych okolicznościach i dawaj nadzieję. Weź i świeć. A przecież nie ma innej drogi – musi się znaleźć światło, musi się znaleźć nadzieja. Optymizm to mój obowiązek zawodowy – kto to powiedział?”.

Nie wiem, kto to powiedział. Zresztą akurat z tym ostatnim zdaniem się nie zgadzam. Staralem się, dawno temu, być niepoprawnym optymistą, ale już się nie staram. **Nie traktuję optymizmu za swój obowiązek.** Za to jest nim nadzieja, zwłaszcza ta trudna – nazywam ją nadzieją bez optymizmu. Taka nadzieja jest moim obowiązkiem – nie zawodowym, lecz dużo głębiej: chrześcijańskim.

Koniec gadania o sobie – choć właściwie mówiłem tu także o Agnieszce Kosowicz. O tym, co ona wyraża słowami: „Weź, człowieku, w tych okolicznościach i dawaj nadzieję. Weź i świeć. A przecież nie ma innej drogi – musi się znaleźć światło, musi się znaleźć nadzieja”. Cytując te słowa, mówię o tym, że dzisiejsza Laureatka jest dla wielu z obserwujących ją ludzi znakiem nadziei. A może nawet – jako że, z okazji wyróżnienia wręczanego budowniczym mostów, powinienem mówić o mostach – należy powiedzieć, że Agnieszka Kosowicz i jej działalność to dla wielu z nas most ku nadziei, którą sami bez niej moglibyśmy utracić?

Ujawnię nieco kulisy pracy Kapituły Nagrody „Pontifici”. Agnieszkę Kosowicz zgłosiły niezależnie od siebie trzy osoby: Elżbieta Jaworska, Jacek Michałowski i Zbigniew Nosowski. Jedna z nich napisała, że kandydatka jest ważnym głosem chrześcijańskiego sumienia w sprawie stosunku do migrantów, która to sprawa, niestety, coraz silniej dzieli polskie społeczeństwo. Druga osoba podkreślała, że jej działania i publicystyka mają jedną cechę wspólną: mówią o budowaniu relacji i odpowiedzialności – zamiast o podsycaniu lęku.

Nasza Laureatka od ponad dwóch dekad łączy ludzi ponad granicami, kulturami i językami. **Od 2000 roku pracuje na rzecz migrantów i uchodźców**, a od 2007 roku, kierując założoną przez siebie fundacją Polskie Forum Migracyjne, tworzy przestrzeń, w której osoby przybywające do Polski mogą znaleźć pomoc prawną, wsparcie psychologiczne, szansę na edukację i pracę, a przede wszystkim – poczucie, że nie są same. Sama mówi: **„Czasem wystarczy, że ktoś powie: widzę cię, słyszę cię, jesteś ważny. I to może uratować komuś życie”**.

Kapituła doceniła to, że Agnieszka Kosowicz poprzez swoją działalność łączy świat doświadczeń migrantów i uchodźców z naszym codziennym życiem społecznym, polityką publiczną i wyobraźnią wspólnoty. Z wielkim uznaniem Kapituła patrzy na udzielane przez Polskie Forum Migracyjne wsparcie osób z doświadczeniem migracji i uchodźstwa, odpowiadanie na potrzeby grup niezauważanych, uczenie komunikacji międzykulturowej.

Jedna z osób z Kapituły wskazywała w uzasadnieniu swego zgłoszenia, że działania, które inicjuje i koordynuje Agnieszka Kosowicz, wykraczają daleko poza doraźną pomoc. **To budowanie wspólnoty w oparciu o dialog i wzajemny szacunek**. Ona sama powtarza: „Zamiast pytać, co z nimi zrobić, zapytajmy, co możemy zrobić razem”. W tym prostym zdaniu mieści się jej cała wizja: migracja to szansa, a nie zagrożenie. Kryzysem – jak zauważa – jest dopiero „nasza nieumiejętność przyjęcia drugiego człowieka”.

Pod jej kierownictwem Polskie Forum Migracyjne prowadzi projekty edukacyjne, asystentury międzykulturowe, biblioteki tematyczne („Migroteka”), programy integracyjne i interwencyjne. Nawet w momentach kryzysu finansowego, gdy nagle wstrzymano część środków humanitarnych, a jej organizacja straciła znaczną część budżetu, Agnieszka Kosowicz zachowała spokój, determinację i wierność misji. Sama mówi o tym wprost: **„Pomaganie w czasach, gdy część ludzi odwraca wzrok, jest aktem odwagi**. Ale to też jedyny sposób, by świat się nie rozpadł”.

No właśnie – żeby świat się nie rozpadł... Że się rozpada – to widzimy i doświadczamy.

A skoro coś się rozpada, to potrzeba łączenia, potrzeba budowania więzi, potrzeba mostów. Jakie mosty buduje Agnieszka Kosowicz?

Poza wspomnianym już mostem ku nadziei najważniejszy wydaje mi się most do człowieczeństwa.

W ostrych sporach o postawę wobec migrantów pytanie o człowieczeństwo, o prawa człowieka, odsuwane jest na bok, na margines.

Niejako symbolicznie **człowieczeństwo wypychane jest z „naszej” części świata** – w imię bezpieczeństwa – za granicę, za wysoki mur z zasiekami i elektroniczną kontrolą.

Agnieszka Kosowicz – a także jej współpracownicy i współpracownicy z Polskiego Forum Migracyjnego oraz wszyscy im podobni – nie przyjmują do wiadomości przeciwstawiania człowieczeństwa bezpieczeństwu. Nie zgadzają się, by człowieczeństwo znalazło się za granicą naszego świata, za okalającym go murem. Oni wiedzą, że bez człowieczeństwa nie będziemy już sobą – a to znaczy, że w imię bezpieczeństwa chronilibyśmy wtedy już nie samych siebie, lecz kogoś innego, jakąś alternatywną, zdehumanizowaną wersję nas samych.

Dlatego niezbędnie trzeba budować mosty ku naszemu człowieczeństwu. Trzeba omijać mury, szukać alternatywnych dróg. I powtarzać te mądre słowa Agnieszki Kosowicz: „Przyjaciele moich przyjaciół są moimi przyjaciółmi. Ale wrogowie moich wrogów niekoniecznie nimi są”. Bo migranci – jak mówi nasza Laureatka – to osoby, to po prostu ludzie, bardzo różni, ani lepsi ani gorsi niż reszta przedstawicieli naszego gatunku.

W podobnym duchu Agnieszka Kosowicz, po przekroczeniu polskiej granicy przez rosyjskie drony, przestrzegała, że tej akcji „może towarzyszyć próba wykorzystania jej do budowania dalszej wrogości i podziałów albo propagowania nastrojów antyukraińskich”. Apelowala: **„Bądźmy czujni na wzbudzenie w nas wrogości i niechęci do mieszkańców Polski**. Potrzebujemy zgody i współpracy. Wszystko inne nas osłabia”. I podsumowywała: „Mamy w pobliżu jedno duże zagrożenie, z którym Ukraina od dawna walczy. Więcej wrogów nam nie potrzeba”.

Most do człowieczeństwa wiąże się blisko z mostem do chrześcijaństwa. Agnieszka Kosowicz opisywała cztery lata temu, że doświadczyła dramatycznego paradoksu:

„To zastanawiające, jak bardzo brak jednoznacznej, głośnej, stanowczej katolickiej nauki o miłosierdziu i pomocy bliźniemu w dzisiejszych czasach doskwiera niewierzącym. Jak bardzo oni jej oczekują”. A z Kościołem bywa, delikatnie mówiąc, różnie. Przed kilkoma tygodniami, podczas XII Zjazdu Gnieźnieńskiego, miałem zaszczyt prowadzić dyskusję na temat migracji, w której brała udział także Agnieszka Kosowicz. Ciesząc się ze słów obecnego tam bp. Krzysztofa Zadarki, przewodniczącego Rady KEP ds. Migracji, nasza Laureatka mówiła o swoim problemie z tym, że taka postawa nie jest dominująca ani wśród biskupów, ani wśród wiernych.

„Mam wielki problem z tym, że inny biskup modli się za patrole obywatelskie, jeszcze inny otwarcie sieje nienawiść. Mam ogromny problem z tym, że w wielu miejscach Kościół staje się skorupą, w której ludzie chowają się i zamykają za sobą drzwi ze strachu przed innymi. Nie mam zgody na używanie religii do budowania w ludziach poczucia wyższości albo wyjątkowości, co budzi niechęć i pogardę do innych”. Kończyła jednak zgodnie z apelem do samej siebie „Weź i dawaj nadzieję”: **„Ale tu i teraz doświadczam ludzi, którzy ze wszystkimi swoimi wątpliwościami i lękami po prostu starają się być dobrzy”**.

Sytuacja takiego rozdarcia trwa już od kilku lat. W jednej z pandemicznych internetowych dyskusji „Więzi”, w październiku 2020 r., prezeska Polskiego Forum Migracyjnego mówiła o trudnościach, jakich doświadczyla w Kościele.

Wspominała ogromny opór księży, który napotkała, próbując przekonywać parafie do przyjęcia uchodźców. Wyznała: „To był dla mnie szok. Myślałam, że przyjęcie prześladowanych jest dla chrześcijan sprawą oczywistą. Zwróciłam się do Kościoła w przekonaniu, że idę do swoich. Okazało się, że nie mówimy tym samym językiem, odczułam na sobie, co znaczy słowo «wzgarda». To bardzo bolało”. Potem jednak Agnieszka Kosowicz szybko przekonała się, że takiej samej wzgardy doświadczają również biskupi, którzy zajmują stanowisko uważane przez „lepiej wiedzących” za niesłuszne. Opublikowała przejmujący tekst zatytułowany „Jak ja się cieszę, że nie jestem biskupem”.

Pisała tam: „Ciekawi mnie to wszystko, bo religia kształtuje moje poczucie solidarności z innymi ludźmi. Nie mogę się nadziwić, że te same teksty i przypowieści czytam jak instrukcję pomocy, a ktoś inny – jako powód do wybijania komuś szyb w samochodzie, albo i zębów. Dziwię się, ale takie są fakty”. I jak ją boli inny fakt: że „paradoksalnie, część osób dystansuje się od Kościoła z przywiązania do przykazań”.

Zadałem kiedyś Agnieszce Kosowicz pytanie, co możemy zrobić w obecnej sytuacji kryzysu Kościoła. Odpowiedziała: „Najważniejsze jest to, żeby dogadać się z sąsiadem w kościelnej ławce. Zrozumieć, że ten człowiek obok mnie też się boi, ale razem możemy tworzyć wspólnotę”.

Zbigniew Nosowski
Redaktor naczelny Więzi

Przemówienie Agnieszki Kosowicz - Laureatki nagrody Pontifici 2025

Dzień dobry Państwu.

Czuję się zaszczycona i wyróżniona nagrodą Pontifici. Mam wielki szacunek do poprzednich laureatów - Pontificów, budowniczych mostów - to niezwykle doświadczenie dołączyć do grona ludzi, których uważam za wyjątkowych. Nagrodzona nagrodą "Budowniczych Mostów" zaczęłam szukać informacji, jak buduje się prawdziwe mosty. Pierwszym etapem budowy mostu jest grunt. Trzeba przygotować grunt tam, gdzie ma powstać most. W kolejnych etapach buduje się główne filary mostu. Następnie przęsła i kolejne elementy.

Myślę, że KIK tworzy właśnie taki grunt: gotowość, przestrzeń na to, żeby powstawał dialog.

Jestem Wam za to bardzo wdzięczna.

Są Mosty-symbole - Most w Mostarze, monumentalne mosty jak most w Los Angeles czy norweskie mosty nad fiordami albo mosty-miejsca spotkania, jak Most Karola w Pradze. Pamiętam też z czułością mostek w małej miejscowości na polsko-czeskiej granicy. Ot - rzeczka, napis "Polska" z jednej strony mostu, "Czeska Republika" z drugiej. Na moście liście, mała, lokalna droga. Możliwość przejścia, możliwość spotkania.

Wydaje mi się, że to co ja robię w swojej pracy, to praktykowanie mostów w technice Leonarda da Vinci, z 1502 roku - mostów samonośnych. To metoda budowania mostów bez gwoździ, w której elementy układane naprzemiennie wzdłuż i w poprzek biegu mostu, wykorzystując siłę tarcia i grawitacji opierają się o siebie wzajemnie i są dla siebie nawzajem podporą. Razem tworzą stabilną strukturę.

W pracy na rzecz uchodźców takie mosty być może tworzę: spotykając ludzi, opierając jednych o drugich albo zapraszając ich do tego. Z mojej perspektywy, grunt, filary i przęsła czy też elementy mostu da Vinci to Wy, to ludzie, z którymi mam w życiu do czynienia - jestem im ogromnie wdzięczna, że tworzą mosty, samym sobą.

Nie byłoby mostów, gdyby nie ludzka odwaga, żeby zdobyć się na krok w kierunku innego.

W dzisiejszym świecie budowanie porozumienia między ludźmi wydaje się szczególnie ważne - ponieważ dużo sił jest zaangażowanych w niszczenie relacji między ludźmi.

Doświadczamy cyberataków na naszą pracę. Obserwuję wiele mowy nienawiści i dezinformacji, która niszczy gotowość ludzi do spotkania z innym. Naukowcy analizują społeczne relacje i widzą gwałtowny wzrost poczucia samotności, braku głębokich relacji z innymi. Jednocześnie, to drugi człowiek nadaje życiu sens. Spotkanie z innym, to najlepsze, co może nas spotkać. Bycie wysłuchanym, bycie kimś, komu inna osoba daje uwagę, jest wspaniałym życiowym doświadczeniem.

Myślę też, że oprócz budowniczych mostów bardzo ważni są testerzy - ci, którzy przecierają szlak na nowym moście. Ufają konstruktorom na tyle, że idą. Bardzo dziękuję wszystkim, którzy wspólnie ze mną tworzą przestrzeń szacunku do innych i przestrzeń do spotkania. Dziękuję zespołowi PFM, KIK, osobom, z którymi spotykam się w pracy i w prywatnym życiu. Wszyscy jesteście belkami da Vinci. Dziękuję, że mnie podtrzymujecie.

Co słysząc w Ukraińskiej Akcji KIK?

Drodzy Czytelnicy,

Pytacie w Waszych listach co tam u nas słysząc w Ukraińskiej Akcji KIK? Baaardzo dużo się dzieje!

Przed wszystkim w październiku wystartowała przygotowywana przez nas całe lato kampania społeczna, której celem jest budowanie zrozumienia między młodymi z Polski i Ukrainy, finansowana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Skąd wziął się ten pomysł? W odpowiedzi na hejt i napędzaną przez niektórych niechęć do Ukraińców. Chcemy działać pozytywnie - bo wierzymy, że przyjaźń między naszymi narodami jest możliwa! I liczy się przede wszystkim budowanie relacji!

W kampanii zwracamy uwagę na podobieństwa i różnice kulturowe młodych z Polski i Ukrainy. Pokazujemy też to co łączy promując hasło: **MAM TAK SAMO.**

Wszystkie szczegóły znajdziecie na stronie kampanii: <https://ua.kik.waw.pl/kampania/>
Kampania toczy się w naszych mediach społecznościowych:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61580057110622>

oraz

https://www.instagram.com/ukrainska_akcja/

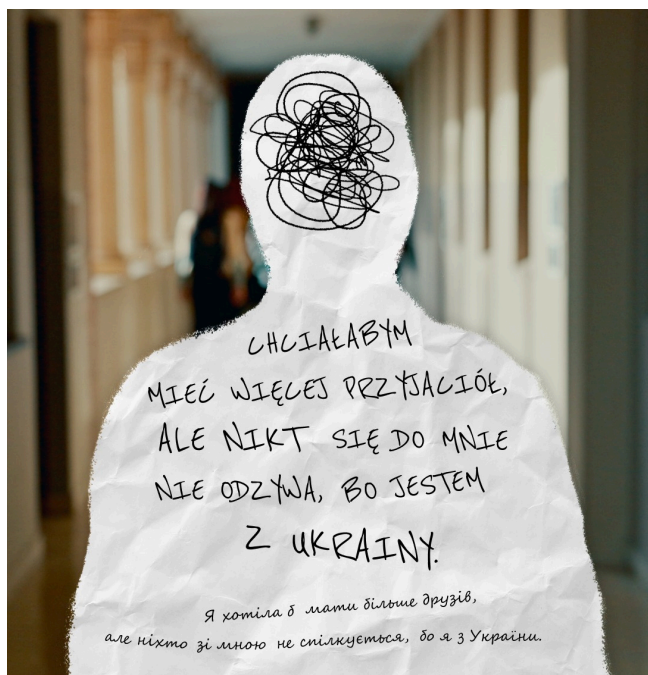
Przygarniemy małe namioty!

Po intensywnych wakacjach niestety nasze zasoby namiotowe znacznie się zmniejszyły. Nie były najwyższej jakości. Ledwie wytrzymały do końca tego sezonu. Mamy więc prośbę: może ktoś ma sprawny namiot, który chciałby nam podarować? Potrzebujemy najchętniej trójek! Będziemy bardzo wdzięczni! Prosimy o informację na mail: ukraina@kik.waw.pl

A poza tym - każdy weekend października to w UA KIK wyjazdy dla nastolatków:

- Uczestników z dwóch obozów wędrownych zaprosiliśmy na biwak pod Warszawę. Integracja i współpraca Polaków i Ukraińców na przenośnym parku linowym i innych zajęciach Outdoor Education była naprawdę imponująca!
- Dwa tygodnie później - w to samo miejsce - pojechała niewielka, ale stała grupa młodzieży z doświadczeniem uchodźczym z programu Erasmus. To był dobry czas przede wszystkim bycia ze sobą w atmosferze zaufania. Warsztaty "Moje doświadczenie - moja historia" tylko w takim klimacie mogły się odbyć. Powstały bardzo wymowne kolaże.

Spółeczny Instytut Wydawniczy Znak Sp. z o.o.
ul. Kościuszki 37
30-105 Kraków

Kraków, 16 października 2025 roku

**Na ręce Pana Jakuba Kiersnowskiego
Prezesa Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie
oraz Członkiń i Członków Klubu**

Szanowni Państwo,

z okazji 69-lecia istnienia Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie i wejścia w siedemdziesiąty rok jego działalności pragnę złożyć wyrazy głębokiego uznania i przekazać serdeczne gratulacje w imieniu Społecznego Instytutu Wydawniczego Znak.

Nasze środowiska od początku łączyły bliskość myślenia i wspólne działania – przekonanie, że wiara i kultura nie są sobie przeciwne, a refleksja i dialog stanowią istotę odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu publicznym. W tym sensie KIK był zawsze i pozostaje miejscem wyjątkowym – przestrzenią, w której katolicyzm dojrzewa w rozmowie, a wspólnota tworzy się przez wzajemne i uważne słuchanie.

Z wielkim uznaniem przyjmuję także informację o przyznaniu tegorocznej Nagrody „PONTIFICI – Budowniczemu Mostów” Pani Agnieszce Kosowicz, założycielce i prezesce Fundacji Polskie Forum Migracyjne. To wybór, który głęboko rezonuje z ideą tej nagrody – wyróżnienia przyznawanego *za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich*. Działalność Pani Agnieszki Kosowicz jest świadectwem otwartości w patrzeniu na drugiego człowieka, szczególnie tego, kto musiał opuścić swój dom. To uhonorowanie trafnie odczytuje ducha czasu i wartości, które KIK konsekwentnie niesie w przestrzeni publicznej.

Przez siedem dekad Klub był świadkiem i współtwórcą polskiej historii – od odwagi w latach PRL-u, po czasy dzisiejsze, gdy wyzwania są inne, ale niosą ten sam ciężar odpowiedzialności. Fenomenem warszawskiego KIK-u pozostaje jego niezwykła ciągłość międzypokoleniowa – naturalna, płynna sztafeta pokoleń, w której doświadczenie spotyka świeżość spojrzenia. To właśnie w tej współobecności młodszych i starszych członków Klubu widać siłę i trwałość Państwa wspólnoty.

KIK jest także miejscem, które potrafi odczytywać znaki czasu – nie tylko w wydarzeniach zewnętrznych, ale w głębszym sensie przemian społecznych i duchowych. W świecie pełnym nowych napięć i niepewności Klub zachowuje zdolność rozmowy – i działania – wokół tego, co naprawdę łączy: godności, wspólnoty i odpowiedzialności.

Klub zatem to nie tylko rozmowa, lecz również konsekwentne, praktyczne działanie – jak choćby zaangażowanie w pomoc na granicy polsko-białoruskiej w obliczu kryzysu uchodźczego, kontynuowane niestrudzenie także wtedy, gdy uwaga opinii publicznej i mediów przesunęła się już gdzie indziej, a nastroje społeczne wobec uchodźców stają się coraz mniej przychylne. W tej wierności wartościom, niepodporządkowanej nastrojom chwili, widać najpełniej moralną odwagę i dojrzałość środowiska KIK-u.

Patrząc z wdzięcznością na naszą wspólną historię i z szacunkiem na Państwa dzisiejszą aktywność, pragnę wyrazić osobistą sympatię i przyjaźń, które od lat łączą mnie z Klubem i jego środowiskiem. W imieniu Znak życzę Państwu, aby Wasza wspólnota pozostawała miejscem rozmowy, odwagi i kultury – miejscem, w którym tradycja spotyka przyszłość.

Z najwyższym uznaniem i serdecznością,

Dominika Kozłowska

Prezesa

Spółeczny Instytut Wydawniczy Znak

KIK na Kongresie Katoliczek i Katolików “Obecni w Kościele”

W listopadzie będziemy częścią wydarzenia "Obecni w Kościele". Organizowane przez **Kongres Katoliczek i Katolików** forum dyskusyjne to spotkanie dla osób, którym przyszłość Kościoła nie jest obojętna.

Jeśli uważasz, że Kościół rzymskokatolicki w Polsce i na świecie potrzebuje mądrych reform, jeżeli sądzisz, że potrzebuje też czegoś więcej niż powtarzania słusznych wezwań do nawrócenia, modlitwy i pokuty oraz chcesz być uczestnikiem i uczestniczką takich zmian - zapraszamy do udziału w Forum "Obecni w Kościele".

Na wydarzeniu Forum OBECNI W KOŚCIELE rozmawiać będziemy o tym, co tu i teraz możemy zrobić, aby jako wspólnota ludzi wierzących, trafnie reagować na realia współczesności. Poza patronatem przedstawiciele KIK będą również aktywnie uczestniczyli w panelach dyskusyjnych."

"Między ideałem a codziennością: praktyka Kościoła wobec migrantów" - Jakub Kiersnowski, prezes KIK.

"Rozmowy o integracji — budowanie wspólnoty/jedność w praktyce" - Antonina Michałowska, SzkoUA.

Weź udział w spotkaniu, które odbędzie się już 22 i 23 listopada w Centrum Dialogu im. Marka Edelmana w Łodzi.

Szczegóły i zapisy:

<https://obecniwkosciele.pl/>

Po 92 latach ziemskiej wędrówki, 31 października 2025 roku, Pan powołał do siebie

Ś P

Jana Turnaua

Od 1959 roku członka warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej,

Członka Honorowego naszego Klubu,

Starszego Ekumenistę KIK,

Członka Kapituły nagrody „PONTIFICI – Budowniczemu Mostów”.

Wieloletniego redaktora miesięcznika, a następnie kwartalnika WIEŹ,

Wieloletniego redaktora Gazety Wyborczej gdzie prowadził cykl „Arka Noego”,

Współautora pierwszego ekumenicznego przekładu Nowego Testamentu.

Kawalera Krzyża Kawalerskiego i Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski,

Laureata nagrody „Ślad Diamentowy” im. Bp. Jana Chrapka.

Chrześcijanina, świadka i praktyka niepodzielnego Kościoła.

Żegnamy naszego Mistrza z ogromnym smutkiem, wzruszeniem,

ale i wdzięcznością zabezpieczony dar Jego życia.

Łączymy się w żałobie z

Żoną, Rodziną i Najbliższymi

Zarząd, Przyjaciele i cała społeczność Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.

Dane kontaktowe

Klub Inteligencji Katolickiej

ul. Freta 20/24A

00-227 Warszawa

tel. +48 22 827.39.39

e-mail: kik@kik.waw.pl

Regon: 000770809

NIP: 526 000 16 02

KRS: 0000034785 (wpis w Sądzie Rejonowym dla M. St. Warszawy, XII Wydz. Gosp. Krajowego Rejestru Sądowego)

www.kik.waw.pl

Zespół redakcyjny Informatora Klubowego:

Emma Pawłowska,
Maria Rzepka,
Jan Murawski

informator@kik.waw.pl

Konto główne Klubu:

62 1140 2062 0000 4445 3900 1034

Konto do składek członkowskich KIK:

89 1140 2062 0000 4445 3900 1033

Tytuł przelewu: składka członkowska -
imię i nazwisko

Konto Ukraińskiej Akcji KIK-u:

69 1140 2062 0000 4445 3900 1005

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe
- Ukraina

Konto Punktu Interwencji Kryzysowej KIK-u:

31 1140 2062 0000 4445 3900 1010

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe
- granica

Konto Sekcji Rodzin:

52 1140 2062 0000 4445 3900 1020

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe

Konto Sekcji Wschodnioeuropejskiej:

09 1140 2062 0000 4445 3900 1018

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe

Konto Magazynu KONTAKT:

42 1140 2062 0000 4445 3900 1006

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe
lub prenumerata

Konto Sekcji Klub Żeglarski SANTA MARIA:

25 1140 2062 0000 4445 3900 1021

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe

Konto sekcji "GOŚĆ W DOM":

58 1140 2062 0000 4445 3900 1009

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe

Konto inicjatywy "Zranieni w Kościele":

26 1140 2062 0000 4445 3900 1003

Tytuł przelewu: darowizna na cele statutowe